

Muhammad Imran, Nora Mansur Almusharraf, Milana Abbasova. Artificial Intelligence in Higher Education: Improving Learning Systems and Transforming Educational Paradigms URL: <https://translate.google.com.ua/?sl=uk&tl=ru&text=Artificial%20Intelligence%20in%20Higher%20Education%3A%20Enhancing%20Learning%20Systems%20and%20Transforming%20Educational%20Paradigms&op=translate>

Khomenko A.O., Skyba Y.A. (2024) Using Artificial Intelligence Tools in the Process of Preparing Bachelors of Journalism // Scientific Journal of the Mykhailo Dragomanov Ukrainian State University. Series 5. Pedagogical Sciences: Realities and Prospects. 2024. No. 99. P. 67-72. <https://doi.org/10.31392/udu-nc.series5.2024.99.14>

Cheremnykh I., (2024). Artificial Intelligence in the Media Industry and Media Education. Main Challenges and Competitive Advantages // Communications and Communicative Technologies. 2024. Issue 24. URL: https://www.researchgate.net/publication/385763220_Stucnij_intelekt_u_mediagaluzi_j_mediaosviti_Osnovni_vikliki_ta_konkurentni_perevagi

Yaroshenko O., (2024) Artificial Intelligence in Journalism: The Future of Media Under the Influence of New Technologies // Scientific Notes of the Institute of Journalism. 2024. Vol. 1(84), pp. 139-156. URL: <http://www.scientific-notes.com/archives/2002>

ГЕЙКО СВІТЛАНА МИКОЛАЇВНА,

кандидат філософських наук, доцент, Національний університет біоресурсів та природокоористування України, (м. Київ, Україна)

ОСОБЛИВОСТІ МАС-МЕДІЙНОГО ДИСКУРСУ: ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ

Виділення дискурсу як особливого предмету дослідження відбулося в останній третині ХХ століття. Важливою передумовою постав «лінгвістичний поворот», завдяки якому наукова громадськість усвідомила значну роль мови в пізнанні, визнала її вплив на науковий процес і кінцевий результат.

Дискурс – це систематичний пристрій для обробки мовної думки, а також емпіричного досвіду, в якому укладається система категорій минулого і майбутнього, існуючого і можливого світів з уже пережитим та ідеальним збігом обставин, іншими установками.

Визначення цього поняття викликає значні труднощі через те, що воно виявилось затребуваним і в межах цілого ряду інших наукових дисциплін, таких, як антропологія, літературознавство, етнографія, соціологія, соціолінгвістика, філософія, психолінгвістика,

когнітивна психологія і деякі інші. І цілком природно, що багатозначність терміну «дискурс» та його використання в різних галузях гуманітарного знання породжують різні підходи до трактування значення і сутності даного поняття. Але можна говорити про те, що завдяки зусиллям учених різних областей теорія дискурсу оформлюється в даний час як самостійна міждисциплінарна область, що відображає загальну тенденцію до інтеграції в розвитку сучасної науки.

Друга половина ХХ – початок ХХІ століття характеризуються стрімким зростанням масової комунікації та нових інформаційних технологій. Медіа – багатоаспектний феномен, що включає соціальні, культурно-ідеологічні, економічні, технологічні та інші параметри. Багатоаспектний характер медіа формує різноманіття концепцій, теорій і суджень щодо їх сутності.

Оскільки чимало знань про дійсність надходить до сучасної людини опосередковано, через мас-медіа, то найактуальнішим видом дискурсу є дискурс як засіб комунікативної дії (звичайний інформаційний дискурс або ж мас-медійний дискурс). Поняття медіадискурсу є похідним від загальної концепції дискурсу і становить сукупність процесів і продуктів мовленнєвої діяльності у сфері масової комунікації в усьому розмаїтті і складності їх взаємодії.

Під медійним дискурсом розуміють тематично сфокусовану, соціокультурно обумовлену мовленнєву діяльність в інформаційному полі мас-медіа. Принциповою відмінністю цього типу дискурсу є те, що крім виробництва певних знань, оцінок об'єктів та їхніх образів як результату мовленнєвої діяльності, він створює уявлення про способи трансляції знання. Іншими словами, центральним предметом медіадискурсу є не стільки, наприклад, політичні процеси, скільки способи їх опису і передачі знання про них.

Дослідження дискурсу посіло важливе місце і в гуманітарних науках. Дискурс-аналіз та аналіз дискурсу як відповідно метод та наукова дисципліна втілюють загальне спрямування досліджень мовленнєвого спілкування як складного, багатомірного об'єкта, що має вивчатися комплексно, з різних боків.

Дискурс-аналіз відрізняється від інших якісних методів тим, що він прагне пояснити значення феноменів соціальної дійсності і визначити, у який спосіб цю дійсність було сконструйовано. Наголошуючи на осмисленості соціальної дійсності, дискурс-аналіз водночас ставить доречне питання про непостійний, мінливий характер значення. Якщо інші якісні методи дослідники використовують для інтерпретації дійсності такою, як вона є на даний момент, то дискурс-аналіз намагається відшукати спосіб, у який ця дійсність була сконструйована.

У сучасній теорії дискурсу масова комунікація виступає одним з привілейованих об'єктів аналізу. Це пояснюється тим, що вироблені ЗМІ послання практично ідеально лягають в схему

дискурсивного акту як акту застосування влади і навіть «уречевлення» за допомогою ідеологічної інтерпеляції членів аудиторії як суб'єктів комунікації.

Критичний аналіз мови новин допоможе виявити владу та тонко представлені ідеології, які можуть бути виражені в медійному дискурсі. Крім того, забезпечує необхідний зв'язок між мікрорівнями, на яких працюють тексти, та макросоціальними явищами, що лежать в основі створення, забезпечуючи інструменти для аналізу більш широких соціальних явищ, починаючи з їхнього мовного представлення.

Аналізуючи дискурс медіа, потрібно враховувати таке важливе для нього поняття, як репрезентація. Репрезентація – висвітлення певної теми, пов'язаних з нею діячів, а також їхніх ідентичностей і відносин. Репрезентація є можливою інтерпретацією або точкою зору на дійсність, вираженою за допомогою мови та інших семіотичних засобів в певній ситуації. Класичним прикладом про те, що репрезентації зображують дійсність тільки з однієї точки зору, є саме опис війни та військових подій.

ГРИЩЕНКО ВІКТОРІЯ ВІТАЛІЇВНА,

магістр 2 р.н. кафедри зв'язків з громадськістю, Національний університет «Києво-Могилянська академія» (м. Київ, Україна)

Науковий керівник Суська О.О., д. соціол. наук,
зав. кафедри зв'язків з громадськістю.

КОМУНІКАЦІЇ ЯК ОСНОВА УСПІШНОЇ ФАНДРЕЙЗИНГОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

На сьогодні фандрейзинг є ефективним інструментом комунікації та об'єднання людей для збору коштів на різні проекти: пошук та залучення спонсорів, проведення грантових конкурсів, збори на потреби армії, благодійні акції, культурні заходи. Фандрейзингом вважається залучення всіх можливих ресурсів (матеріальних, людських, інформаційних), необхідних для втілення проекту або підтримки команди [3].

В Україні фандрейзинг почав розвиватися з отриманням незалежності і наразі поширений в різних сферах діяльності, зокрема у розвитку стартапів та бізнесу. Також фандрейзинг став популярним інструментом для недержавних некомерційних організацій в Україні, які шукають фінансування для реалізації проектів, що не отримують достатньо коштів від державних органів або бізнес партнерів. У засобах масової інформації часто висвітлюється діяльність некомерційних організацій та волонтерів, які організують різноманітні благодійні акції та збори [1, с. 328].